

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide ezimezőndők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilttértek.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért;
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Az új főrendiház.

A kormány letette a főrendiház rendezéséről szóló törvényjavaslatot a ház asztalára.

Egyike az azon javaslatoknak, melyek a százados magyar alkotmány és a nemzeti geniusz által megteremtett és évszázadokon át a nemzet tiszteletében részestül intézményt van hivatva megbontani.

Tisza Kálmán és liberálisai minden alkotásában meglátszik azon parancsoló érdek, mely ma már Magyarországot föltétlen zsákmányul kívánja: földjét félszékül, népét szolgálójul, intézményeit védelméül. A zsidó befolyásról beszélünk. Szembetűnő azon törekvés, melylyel Magyarország főrendi háza és mágnásainak sorai a zsidóknak adományozandó rang és címek utján ezekkel elárasztatni fog. A javaslat e része akkép van készítve, hogy az uzorán, börszén és a legaljasabb szerzési módokkal meggazdagodott zsidó, hogy főrendi házi tag lehessen vagyona mellé csak a kormány által könnyen osztogatható címet kell hogy megszerezze, míg a régi magyar mágnás a honszerző és a haza megvédelmező hősök utódai nagy részben kimaradnak a főrendiházból, mert vagyoniuk a főrendi taksához megkivánt censust el nem éri.

Az mondják, hogy a demokratikus fölfogásban előhaladt kor liberalismusa megkivánja ezt, de vajon a magyar nemzet közérzete fogja-e ezt helyeselni? Valjon egy pálinkás arisztocraziából álló főrendiház megfogja-e tartani azt a méltóságot melyben alulról a nép tisztelete, felülről a trón elismerése és bizalma hathatósan támogatja a mai főrendiházat? Mi azt hisszük nem.

A magyar mágnást a királyi adomány utján élvezett nagy vagyoni tette tiszteleté, hanem tette első sorban azon

rang, melyet ősei érdemeiért örökölt és melynek megszerzése, legtöbb esetben a hazának tett nagyszerű szolgálato-kért a király és nemzet hálás elismerése és jutalma volt. Az ily módon a közönséges nép közül kiemelkedett főrangúknak megvoltak hagyományai, családjaik története pedig a magyar történetnek nem egy fényes lapját töltötték be. Ezen hagyományok és rangjuk előkelősége érdekeiket összekötötte haza és trón érdekeivel és a mágnási kar tettekre is kötelezve érezte magát, minél fogva soraiiban nem voltak ritkák a nagy hazafiak, kik fényes nevtelkkel nagy szolgálataikkal nem egy izben érdemelték ki a nemzet és a trón elismerését és hálaát.

Ámde a pálinkás arisztokrácia nyul-bőr lovagjait nem közeledek a nemzet ősi hagyományai, azoknak ujdonsült rangjához aljas fosztogatás és a vagyoni szerzés legpiszkosabb módjainak emléke van köve. Őket nem a nagy, hazafias tettek lelkesítik, csak a vagyoni összehalmozása, s ezzel egy új módja azon hazafiu érdemeknek, melyek jutalmául nyerneik jogokat, rangot, de a tiszteletet soha sem.

A főrendiház e szerint nem lesz többé a törvényhozók eliste testülete, nem csak a születés, de abban lábra kapó szellem és modor is olyan lesz, mely most ott idegen.

Ámde Tisza Kálmán kormányának érdeke így kívánja, s kész ezért a nemzet százados alkotásait megbontani azon pillanatnyi érdekért, mely őt a kormányon tartja.

Még azonban a főrendek kezükben tartják a hatalmat, s mi hisszük, hogy megfogják soraiik tisztaságát s tisztességét őrizni; a főpapság bizonyára megtudja becsülni a hatalmat, melyet neki a mai törvény ad, s melyet töle a javaslat, a címzetes egyházi méltóságok kizárásával okvetlen el vesz.

— Nem vagyok én barát.
— Már még is ha ő-eink is Abeliták lettek volna.

— Számár! akkor ki volna most a hirtelendi kántor.

— Ennyire elhanyagolni a lányokat. — Lát-nátok csak az én Málicsikámat, milyen halovány.

— Hát még a Bettim az meg az ágyat nyomja.

— Aztán ide jönnek ezek a vidékiek! hal-lászni a zavarosba. A minap vitték el Löwei Irmát, most meg hallom, hogy Zánkai Luj-zának is kiserője van — egy kopasz száju német adó hivatalnok, s denique ha én el nem veszem, kénytelen lesz hozzá menni.

— Szóval ezek az állapotok tarthatatlanok.

— Na ti ugyan szép mákvirágok vagytok — debakhá a nótárius. Így kifordítani a köp-nyegyet, hallatlan — ha — ha — ha.

— Hallgas te ripók! neked bizony mind-egy, akár így akár úgy, ki is szeretne bele a borvirágos orrodba.

— Majd megjön Tóbiás, aztán le saktol benneteket.

— No ha engem le saktól — tüzeskedik az ispán — én meg kitekerem a nyakát, még se félek tőle.

Gyönyörűség volt hallgatnom a mint a fiuk egyre másra adták be a kulcsot. — El lett ha-tározva, hogy a klubbot fal kell oszlatni. De hogyan? az a kérdés, mert végre is meg-esküdtünk az alapszabályokra.

Egy szünidőző jogász azonnal allegálni kezd hogy jogi szempontból véve a dolgot, miután jelen „Amicestarend“ vagy „Confederatio amicorum“ alapszabályai, belügyminiszterileg confirmálva nincsenek s így a corpus juris com-petens paragrafusai értelmében érvénytele-neknek lévén tekintendők — logice: a rájuk fundált kötelezettségek is semmiek. — Kű-lönben miután ez neki csak individuális prin-cipiuma lehet: andiatur et altera pars.

Ne is mondjuk, hogy a javaslat szer-int a papok csufjára ott fog ülni a zsidó rabbi is, kinek vallása Magyaror-szágon maig csak túrt — de azért Tisza protectiója a nemzet legmagasabb testületébe még is kész betiltetni.

Ugy halljuk, hogy e minden tekintetben káros javaslat törvényvé váltá ellen nagy a mozgalom az országgyűlési körökben, s nemcsak a főrendiházban, de már a képviselőházban meg fog gyűlni baja a kormánynak vele.

Hogy áll a világ?

ITTHON. A főrendiház rendezéséről szóló trv. javaslat nem csak országgyűlési, de azon kívül levő körökben is általános megbeszélés tárgyát képezi.

A zsidó-világ sajtója természetesen egy-hangu dicsérrel fogadta Tisza Kálmán e »remekművét«, ennek dacára alig van az országban keresztény ember, ki ezzel a ma-gyar közélet egyik várát megtámadva nem látja.

Kétségtelen, hogy azon kapu, mely a kiváló rang adományozásával a főrendek házába nyit, a pálinkás arisztokráciának készült: kíván-csiak vagyunk, vajon e jerikói seregnek meg-nyitja-e várát a főrendiház, vagy megvédi oly erővel és méltósággal, miként azt Tisza ellen már egyszer tevő.

A törvényjavaslat főbb pontjai következ-őleg hangzanak:

A felsőház tagjairól.

1. § A felsőház tagjai azok, kik a) örökösödés útján, b) az általuk viselt méltóság vagy hivatal folytán, c) ő Felsége a király által élethosszra lett kinevezettségük folytán, d) a Horvát-Szlavonországok gyűlése által az 1881-ik év. XV. t. cz. értelmében eszközölt választás következtében bírnak a főrendiház-ban ülési és szavazati joggal.

2. § Örökösödés útján tagjai a felsőháznak: a) a feleséges uralkodóház teljes koru főher-czegei; b) a főrendiházban eddig joggal birt családok mindazon 24-ik évüket betöltött férfi-tagjai, kik egyedül vagy velük egy háztartás-ban élő feleségük és kiskoru gyermekük vagy-onát is oda számítva, a magyar állam terüle-tén oly földbirtokot bírnak, melynek egyenes állami földadója, a rajta levő gazdasági épüle-tek házosztályadóival együtt, az 1885-ik évre az új földadó-kataszter alapján eszközölt adókiivetés szerint legalább 3000 frtot tesz osztrák értékben.

Még is, mintán az alapszabályok értelmében a klubb bármely határozatához ez elnök jó-váhagyása volt szükséges — abban állapotunk meg, hogy haza jöttével kéri, kény-szeríteni fogjuk Tóbiást bennünket adott sza-vunk alól felmenteni. — Az interpellatio elő-terjesztésével a jogászt bizván meg — szét-oszlottunk.

Vagy két hétig csavargott valahol Tóbiás: mikor megjött azt izente, hogy estére szive-sen vár mindannyiunkat.

Nálam jöttünk össze, hogy testületi megje-lenésünkkel jobban imponáljunk, s hogy a jo-gász racionális princípiumokra fektetett inter-pellatója mellett tüntessünk.

Ünepélyes hangulattal értünk a fényesen kivilágított házba — melyből zene harsogott ki. A jogász egyet köszörsült a torkán, aztán benyitott.

Jerum! Soha ilyen szemképrázató várat-lan látvány! Hatása alatt lábaink a padló-hoz gyökeredzték, a jogász torkán megakadt a dikció, s ékes periódusok helyett egy igen alázatos s . . . alászolgálójával üdvözölte . . . Hirtelend szépeit.

Igen ott voltak ők valamennyien, papástul, mamástul, tournöröstöl s urambátyánk a nő faló Gömböldi Tóbiás meg balsa-rózsaként virít emez instrumentumok tömkelegében.

Idétlen bámulatunkból hársány szava riasz-tott fel:

— Na mit éhetetlenkedtek itt! nem tud-tok illedelmesen köszönni s kezet csókolni a hölgyeknek! szedte-ve népe, bizony el fe-ljettette már mi a méres!

De csak nehezen ment a felocsudás.

— Látom jó fiuk zavartokat, nem számi-tottatok nálam erre a szép társaságra, pedig tudom én, hogy szivetekből örültök neki. — Na jertek hát közelebb: üljetek le szépen, az-tán megadom a magyarázatot . . .

— Ea nem Gömböldi Tóbiás vagyok, s nem is aglegény, hanem szivemből szóllva, bol-

Ezen intézkedés áll a volt erdélyi nagyfeje-delemségben élő magyar bárói és grófi családokra, tekintet nélkül arra, hogy birtokuk a magyar szent korona birodalmának melyik részében fekszik.

Azon magyar indigenátussal bíró főrendi családokra nézve, melyeknek tagjai a mellett, hogy a magyar főrendiházban jogosultak vol-tak, akár születésnél fogva, akár más módon egyszersmind a monarchia másik állama urak házában is birhattak ülésell és szavazattal, megállapították, hogy a mennyiben a 2. §. b) pontjában említett vagyoni képesítéssel a ma-gyar korona országaiiban fekvő földbirtokuk után bírnak, a magyar felsőházban, jogukat azon esetben gyakorolhatják, ha az iránt, hogy ezen jogot kizárólag a magyar felsőházban akarják gyakorolni, a 24 évet meghaladottak az 1885-ik évi július 1-ig, a fiatalabbak pedig 24-ik évök betöltése után 6 hónap alatt a magy. kir. miniszterelnökhöz intézendő nyi-latkozatot tesznek

Ezen nyilatkozatot a miniszterelnök, ha az országgyűlés együtt van, a nyilatkozat vételétől számított, ha együtt nincs, az országgyű-lés összejövetelétől számított, 8 nap alatt a felsőház elnökével közli.

c) Azok, és egyenes leszármazás után tör-vényes utódaik, kiknek a megfelelő címen (herceg, gróf, báró) kívül ő Felsége a király — a minisztertanács ajánlatára — az örökös felsőházi tag jogát is külön adományozza.

A minisztertanács e végett csak oly érde-mes magyar állampolgárt hozhat javaslatba, ki az ezen §-ban megállapított vagyoni képe-sítéssel bír.

3. § Ha a 2-ik §. b) és c) pontja által érin-tett családok valamelyike, vag: egyes család-tagok nem bírnak a megállapított vagyoni ké-pesítéssel, avagy ha később veszítik azt el, azon időtől fogva rájuk nézve a jog — szűne-tel; de féleled ismét, ha ezen képesítést kés-őbbben megnyerik.

4. §. Az általuk viselt méltóság vagy hiva-tal folytán és annak tartama alatt tagjai a felsőháznak:

A) a) az ország zászlósi, b) a két korona-őr, c) a fiemei kormányzó, d) a királyi ku-ria elnöke, másodelnöke és a budapesti királyi ítőő tybla elnöke.

B) Ugyancsak hivataluknál fogva egyházi tisztök tartama alatt tagjai a felsőháznak: a római katolikus latin és görög szertartású egyháznak egyház nagyjai: a primás, a többi érsekek és megyei püspökök, a pannonha-mi főpát, a jászói prépost és az auraniai perjel; b) a görög keleti egyháznak következő egyház-

dog férj, szerető édes apa. (Juj de eredeti em-ber ez a meg Tóbiástalanodott nem tudom ki) Erdélyben születtem s szivem sugalmára kora ifjúságomban nöltem vettem kedves fele-ségemet — Megyeri Emmát. — Eleltünk 19 évig a megtestesült boldogság volt, s szerel-münk gyümölcse, — viruló leánykánk, össze-kötő kapocs volt sziveink között. — Egyszer katonaság jött falunkba, s többször tapasz-táltam, hogy egy fiatal tiszt feltűnően udvarias nóm irányában — de a féltékenység legkis-sebb árnyalatától is megóvotta a boldogságban eltöltött évek hosszú sora, nóm ismert sze-relme és vas erénye, így a tiszt magavisele-tét, mint neveltetésének s méltóságának ki-folyását tekintettem. — Flment a katonaság, de elszállt az én boldogságom is. — Nóm szobájában valamit keresvén — egy csomag levelet találtam, s titkunk nem lévén egymás előtt — elolvastam azokat. — O de szeret-tem volna vakon születni, hogy ne olvashat-tam volna el, mert azokban a fiatal tisztnek Emmámhoz szerelmi ömlengései voltak s kö-ztük több válasz, nóm hasonló szellemű leve-leire, sőt bucsuzó levelének utóiratában egy megjegyzés, hogy ezt a levelet az én leányom kézbesíti — a ki titkukat ugy is ismeri.

Az én feleségem! az én leányom! egész életemben gyaázatosul csalatra! gyermekem is megmetyelvezze! Kértem az ég menyköveit, hogy sujsa össze a vétkes anyát bűnös leá-nyával, aztán engemet, s mint örült rohantam a társaságba hol ők akkor időztek. Mit tet-tem itt, nem tudom, csak arra emlékszem, hogy a leveleket nóm lábaihoz sujtva, meggya-lázatom színhelyéről elrohantam — czeltal-anul, messze — messze, véletlenül ide ti kö-zétek. — Itt álnévet vettem fel, mert nem akartam viselni azt, melyet meggyaláztotnak hittem; szabadulni akartam az élettől, de va-lami sejtelem visszatartott, meg nem láttam érdemesnek két bűnös nót arra, hogy vét-keikért meghaljak. Fájdalmainra a mámor

TÁRCZA.

Abeliták.

(Beszély.)

Irta: Z Á M B O I M R E.

(Vége.)

— Most történik meg először, hogy feleséges embert nem dob ki a házból Tóbiás, aprehendál egy uracs.

— De sőt conversál vele.

— Szóval nem értjük az egészet, volt többek megjegyzése.

De még jobban elhültünk, mikor Tóbiás karján a kapitánnyal lépett ki a szobából s körülbelül ezt mondta: „Megengedjétek, hogy néhány hétre magatokra hagylak benneteket, mulassatok, házam rendelkezésekre áll. — Ezzel a kapitánnyal együtt ott hagyott bennü-eket.

Fiuk! én rosszat sejték — törte meg az álmétkodás okozta csendet a nótárius löci, ki arról volt nevezetes hogy soha se állván kegy-ben a hirtelendi szépek előtt — búbanatá-ban csapott fel a klubb lovagjai közé. — Meg-lássátok ez a nagy bajuszu kapitány rosza-r viszi Tóbiást s elrontja a mi klubunkat.

— Utótte volna is meg a menykő az egé-szet — rukkol ki egy ispán — mióta ide já-runk az egész környéken nótákat kezdenek ránk. — Eb hagyja csufolni magát, nem jövök többet ide.

A tónus ki volt adva. — Eleinte megbá-mulják a vakmerőt, aztán egyenkint kontrázní kezdtek neki:

— Egy ember szeszélyének ennyire rabjává lenni.

— Ettől az örökös lumpulástól utóbb is de-lirium tremenszet kap az ember, én már a kétszer kettőt is elhibázom, argumentál egy urasági mérnök.

— Az embert megöli a mámor.

— Hát még az ámor.

nagyjai: a szerb patriárkha, a román metropolitá és a megyés püspökök; c) az evangélikus-református és az ágostai hitvallású egyházak hivatalban legidősebb három-három püspöke, illetőleg szuperintendense, továbbá az evangélikus-református egyháznak hivatalban legidősebb három főgondnoka, a kinek meghatározásánál az erdélyi egyházkerület illetőleg, annak legidősebb főgondnoka veendő figyelembe; az ágostai egyháznak egyetemes felügyelője, az unitárius egyháznak hivatalban idősebb egyik elnöke, azaz vagy püspöke vagy főgondnoka; d) egy izraelita hitfőnök, kit ő felsége a minisztertanács ajánlatára nevez ki.

5. §. Ő felsége a király által kinevezetésük folytán élethossziglan tagjai a felsőháznak, kiket a közélet bármely ágában érdemeket szerzett állampolgárok közül ő felsége a király, a minisztertanács felterjesztése ilyenekül kinevez.

Az ilyen tagok száma a felsőház első alakulásakor a ház összes tagjainak egy negyedét meg nem haladhatja, egy harmadánál többre pedig újabb kinevezés útján azontul sem emelhető.

6. §. Az, hogy valaki akár a véderő köteleiben, akár valami polgári vagy egyházi hivatalban, vagy méltóságban tettelesen szolgál, vagy ilyenre kinevezetett, nem képez akadályt abban, hogy a felsőházban különben birtokait gyakorolhassa, vagy hogy a felsőháznak akár örökös, akár élethossziglan kinevezett tagjává lehessen.

7. §. Ha bármely újabb méltóság vagy hivatalok létesítettének, vagy bármely, a 4. §-ban említett hitefelteket kebelében újabb püspökségek, illetőleg egyházkerületek szerveztetnének, azok, a kik az így keletkezett méltóságra vagy hivatalra kinevezetnek, illetőleg megválasztatnak, a felsőházban ülési és szavazati jogot csak azon esetben nyernek, ha azt a törvényhozás rájuk neve elhatározza.

8. §. Azon horvát-szlavonországi tagok, kik a jogot az általuk viselt méltóság, vagy hivatal következtében gyakorolják, valamint a jogot örökösödés útján gyakorló azon tagok is (2. §. b), kik Horvát-Szlavonországon kívül is bírnak a magyar szent korona területén földbirtokot, a felsőházban minden ülésében bírnak tanácskozási és szavazati joggal, a többiek azonban csak azon ügyekben, a melyek a magyar szent korona összes országait és tartományait közösen illetik.

Horvátországban pedig a Starcevicus párt választelirata okoz nagy gondot a kormányzat és pártjának. Tudvalevőleg a választelirat ugy tartalmazta, mint alakjában oly annyira elűt a megszokott „loyalis“ választeliratoktól, hogy a tartománygyűlés többsége annak tárgyalását lehetetlennek tartja, sőt a szerdai ülésben az elnök a tartománygyűlés nevében egy manifestum szerű tiltakozást adott elő, mely szerint a horvát tartománygyűlés loyális érzelmeiktől áthatva, sajnálatának ad kifejezést, hogy ő felsége a király személye Starcevicus választelirátában ily tiszteletlen módon illette.

A többség riadó éjlenzéssel fogadta az elnöki kijelentést, s egyuttal határozatba ment az is, hogy a javaslat tárgyalatni nem fog.

A következő napon tartott ülésen a napirend előtt felszólalni akart Bácsics képviselő, ki az elnök által előadott enunciatumra kívánt nyilatkozni pártja részéről. Az elnök

ban akartam vigaszt keresni, s jól esett ha titeket ide gyűjtve intőleg elmondhatnám, hogy a nő álnok, kigyó — ez már az örület felé zaklatott lélek gyermeke szeszélye, tökéletlen elégtétele, szóval az emberi gyarlóság kifolyása volt. — Ő de sokszor, midőn ti boldognak hittetek, fel sirt bennem a lélek; midőn veletek a nők vesztére poharat üríték, annak nedűje könnyeitől keserű volt. — De most már boldog vagyok; most már vissza veszem általalok annyiszor hallott szavaimat — mert a nő angyal, Isten legnemesebb angyala.

Most megnyílt a mellék ajtó, egy magas, szende nő alak jelent meg ott, nemes arczán a méltatlan lelki szenvedés halvány utó nyomát a boldogság enyhe pirja sugárzott, aztán szép esendesen oda lopódzott a könnyező fölé, befogta szeméit, letörölte könnyeit, az meg átölelte, megcsókolta s csak azt mondta — Bocsás meg kedves édes feleségem.

A boldogság és kiengesztelődés könnyűi egyívő folytán.

Erre már — nem tudom én kicsoda paragrafus alapján — a jogász is a zsebkendőjéhez appellált. — De hát ki is hitte volna, hogy ez a dühös Tóbiásztalan ilyen szépen tudjon sirni. Csak már b-ét is mondana ha á-t mondott.

Most egy szép szöke nő állt fel, s azzal kezdte, hogy a megkezdett történet folytatása és befejezése őt illeti, mert mindennek ő volt az oka, hogy egyedül ő a bűnös. (Ni ni! már ki hitte volna, hogy ez a szép asszony is bűnös legyen, még is lehet valami igazság a Tóbiás megdumáltánitott dogmáiban.) Igen! e két szív szenvedéseinek egyedüli okozója — bár akartam nélkül — de én voltam; s most engedem kell a kötelességnek, hogy e nemes lelkeket igazoljam, s bűnhődésüml önöknek, kik a dráma lefolyásának egyik részről tanui voltak — annak okát, az én vétkeket begyónjam.

Itt ugy látszik elhagyta a kurázi si kis

azonban őt a szólásban megakadályozta, mire a Starcevicus párt oly éktelen botrányt inscenált, mely még Zágrábban is ritkítja pártját.

Az elnök 12 Starcevicuspártinak a gyűlésből kizáratását indítványozta, mibe a többség be is egyezett; végre is az ülést felkellett függeszteni.

A lapok hírei szerint a horvát tartomány gyűlést eloszlatják és pedig valószínűleg hosszú időre.

Két független-párti képviselő békítési kísérleteket tesz a nemzetipártnál a Starcevicus-párt irányába. Amde a kísérletek eredményre nem vezettek, miután az elnök az enunciatumát vissza nem vonhatta és egy ellen nyilatkozat felolvasását a tartománygyűlésbe meg nem engedheti.

KÜLFÖLDÖN. Franciaországban a képviselők kamarája bizottságot küldött ki, melynek feladatává tette, hogy a tonkingi ügyről a házat értesítse. A bizottságot Ferry miniszterelnök látja el infomatikával. Általános a nézet, hogy a tonkingi ügyben sok millióra menő hitelt fog engedélyezni a kamara a kormányznak, hogy az úgy mielőbb befejeztessék.

A francia csapatok mult heti fényes fegyvertényei a tonkingi ügyet mindenesetre sokkal előbbre vitték, azért azt hiszik, hogy a kínai kormány a francziáknak nem sokáig fog ellenállni. A francia főhadvezér Briere tábornok, dacára a több napi csatának csapat erősítéseket nem kért.

Németországban a braunschweigi herceg magtalan elhunytával azon kérdés merült föl, vajjon a braunschweigi hercegség a porosz vagy a hannover királysághoz csatlakozzék-e. A poroszok tagadják Hannoverrel kötött örökösödési szerződés érvényét végre is a folyó hó 23-ára összehívott országgyűlés fog nyilatkozni, vajjon Hannoverhoz kívánja-e csatlakozni, vagy egyszerűen Poroszország által annekáltatni.

A braunschweigi herceg által birt elsi urodatmal György szász hercegnek hagyta, készpénzét pedig a Cumberland hercegnek. A birtokra vonatkozó végrendelet valószínűleg nem jöhet tekintetbe; miután az 1879-iki szerződés annak hűbér örökösévé a porosz trónörökösöt tette.

Amerikai egyesült államokban pedig folyik a kortes kérdés az elnök-választás körül legnagyobb kiáltása a demokraták jelöltjének Clevelandnak van, ki ellen a napokban egy asszony merényletet is vitt véghez, az elnök azonban nem sebesült meg, a merénylő nő pedig elfogott. Kuriozum kép megemlítjük, hogy az egyik elnökjelölt és pedig fiskális New-Jorkban, kit most azzal vádolnak, hogy egyik pörében a bírakat cukorkákkal megvesztegette és ezzel magát az elnökségre disqualifikálta.

Bélgiumban a napokban ismét tüntetések voltak az iskola törvény ellen; nagyobb katonai erő alkalmazása folytán a tüntetések csak ablak beverésekre szorítkoztak.

HIREK.

Barány Sándor balesete. A Cser erdei lövölde áldozata immár jobban van, amennyiben a golyó súlyosabban csak a bal kezét sértette és a testben nemesebb részeket nem érintett. Örvendünk, hogy a véletlen a sze-

menyecskét, mert fülig elpirult, akadozni kezdett, aztán egyszerre a nagy bauszu kapitány karjai közé futott s annak keblére temetve égő arczát — sirni kezdett.

— Na-na kis feleségem! hát hiába vagy te katonáné? Folytasd csak, majd én is segíték.

A biztatásra kissé összeszedve magát — folytatni kezdé — hanem az arczának igen jó helye lehetett a kapitány széles mellén, mert a világról nem mutatta volna.

— Első szerelmem tárgya.

— Reménylen az utolsóknak is segít a kapitány.

— Károlyom volt.

— Már mint én.

— Szüleim vasakarata azonban könnyeim s esedeklésem dacára is egy öreg férjhez erőltetett.

— 68 esztendő volt és hectikás.

— A ki iránt szerelmem nem érezhettem soha.

— Majd adtam volna is.

— Hozzá járult balsorsunkhoz az is, hogy Károlyom még akkor csak tisztjelölt volt, s mindketten szegények voltunk arra, hogy meghozhassuk ama tetemes anyagi áldozatot, melylyel a hadfiak nősülése jár.

— Kérem 30,000 ft kaució.

— Károlyomat idő közben a sors századvál lakhelyünkre Erdélybe hozta s látva őt...

— Ujra bele szeretél.

— Legalább szívesen társalogtam veled, de mivel ezt gyanu nélkül gyakran nem tehettük: leveleztünk.

— És csókolództunk.

— Az nem igaz. — Midőn felsőbb parancs folytán távozott századvál — leveleit férjem miatt nem éreztem magamnál biztonságban...

— Mindig kutatót.

—... Szívem barátinőt és rokonomat E m m á m a t — kivel történetesen egy kereszt nevet viselek — kértem meg azok örz-

renciaféltésben nem követelte azt, mitől féltünk, az életet; mind ez azonban mit sem ront le azon meggyőződésünkből, hogy a lövő hely, miután ott az emberek élete testi épsége állandó veszélynek van kitéve, nem alkalmas területen fekszik. Kétségtelen, hogy az élet biztonsága feletti órködés a legmulhatlanabb kötelessége a hatóságoknak, de bizonyos az is, hogy ama helyen az ily szerencsétlenségek a legszorgosabb vigyázat mellett sem kerülhetők ki, mert a polgárok szabadságának, melylyel birtokaikat használhatják teljes megszorításra lehetne egyedüli feltétele az élet biztonságának; az pedig egy jogállamban türhetlen. Ha az állam sőt a város is megköveteli az adót a polgároktól, akkor azok tulajdonában való használati szabadságot nem csak respektálni sőt biztosítani köteles. Ez pedig a cseri lövő helynél teljes lehetetlenség, mert a katona fegyver három ezer lépésnél is tovább hord és így kiszámítani sem lehetne vajjon mekkora területet kellene őriztetni, nehogy ott szerencsétlenség történhessék; e mellett az ujonczok lőgyakorlatai épen azon időre esnek midőn a nép onnan veteményeit takarítja be. A katonaság a lövőhelyet haszonbérbe bírja és így a város meg nem határozhatja a cél-lövés idejét, viszont a termények betakarítása és egyéb munka is az időjárástól függ. Miután pedig a városnak több alkalmas helyisége van milyen a nádasdi erdő, vagy a kezelei domboldal, nem látjuk át az okát, vajjon a Cser erdőt miért adja ki a város lövő helyül, miután a sűrűn előforduló szerencsétlenségek is meggyőzheték volna annak alkalmatlanságáról; elvárjuk a képviselő testülettől, hogy a bérlőkkel egyetértve legközelebb már a lövöldet alkalmasabb helyre teszi át, mert ezt kívánja sok tulajdonos polgár mindenesetre figyelembe veendő érdeke és a legnagyobb érdek a közrend.

A képviselőház bíráló bizottsága a választási viszályok ellen beadott panaszokat többnyire a lényegtelen alaki hibák miatt utasítja vissza, ahelyett, hogy a sok törvénytelen és visszaélés pártatlan szigorú megvizsgálásával megerősítene a polgárokat a törvény iránti tisztelben. De hát ez nem érdeke Tisza mameluk többségének, s ezért a választók jogai meg nem óvatnak, s a visszaélések meg nem toroltatnak. Csudakép említhetjük, hogy Horváth Tholdy gróf választását egyik bíráló bizottság megsemmisítette, mert a választási törvény ellenére á gróf ellenjelöltjére a választási elnök nem engedte szavazni a választókat — miután az ellenjelölt nem igazolta választói jogát. (1) Két vagy három körületben pedig elrendelték a vizsgálatot; félünk, hogy a vizsgálatok nem fogják a valót kideríteni, s mi ismét megnyugodhatunk abban, hogy Tisza alatt a törvény csak a protegiltnak jó.

A budapesti rendőrség ügye folyvást vizsgálat tárgyát képezi, mennyiben Majthényi tanácsos osztályról-osztályra teljesíti a vizsgálatot; az ügykezelést és a hivatal további vezetését pedig Jékelfalussy min. tanácsos vette át; Somogyi tanácsos, Minorich és Kállay fogalmazók, Baczakó kapitány felfüggesztettek, Bleyer Adám (zsidó) biztos pedig, mint a „hoheomok“ (tolvajok) fő protectora és osztózó társa el is fogott. A leleplezés folyvást tartanak, s egy látszik a kormány kellemtelenül csalódott, ha azt képzelte, miként azzal,

ujjamra huzta azt a végzetes gyűrűt. — „Tudod-e, hogy egyszer azt mondtam, olyan a lány, mint az édes anyja! — Adj hálát Istennek ezért az igazságért; ez olyan lessz, hanem megbecsüld. — Te meg kis lányom! viszont szeresd ám ezt a fiut, mert becsületes, téged szerető szíve van. — Aztán ráhajolva, a félbe sugta: „De galamb postás ne légy többet! — Dictum — fabtum — lakodalm. De még mennyi! Vőfélyekért a szomszéd vármegyébe szorultunk. Csak a kis nőtársim nőtlen még közülünk, de ő is nagyban állítja, hogy Magyarorsj Böske nem sokára kapitulál.

No, de mindezeknek innét-onnét egy pár éve lessz már, épen elégséges idő arra, hogy az egykori csendűháborító, hőbortos fiuk tölgyökeres, békés nyárpolgárokká szelidüljenek. Hanem most meg a feleségeimre ragadt rá a klubbozási hajlandóság; kávécsészék mellett valami rettenetes titkos társaságot alakítottak, a miből én minden ülés után rendszeren megtudom, hogy félesztendő mulva hol lesznek keresztapa. Mondják, hogy ugyan itt néha-néha tárgyalás alá kerülnek férj uraimék viselt dolgai is, a midőn aztán élénk eszmecsere után kölcsönös tanácsok adatnak és fogadtatnak el, s így nem valószínűtlen, hogy ezen titkos üléseknek befolyhattak némi kép a jogász ezen minapi monológijára.

„Eneak a Tóbiásznak a históriája igen tanulmányos volt, s csak azt csodálom, hogy én — kit Hirtelenden jogász capacitásnak s philosophusnak respectáltak — hamarjál an még sem ismertem fel benne a leglényegesebb axiómát, hogy tudnillik „ne hirtelenedjünk“, hanem a dolgok örvendetes exitusától delectáltatva hirtelenedtem, azaz ügyvédi diplománélkül is copuáltattam magamat. Vigasztalozzon az a meggyőződés, hogy igen rossz prókator vált volna belőlem, s hiszem is, hogy a jövő század már be fogja látni, hogy az a tiszt egyáltalán nem a férfiaknak, hanem az asszonyoknak való. Az én feleségem például

hogy néhány szerencsétlen flótást elbocsájtának a rendőrségi ügyeket purificálja, mert a Minorich, Baczakó, Bleyer azzal fenyegetőznek hogy a vizsgáló bíró előtt még további leleplezéseket is tesznek. — Majthényi tanácsos pedig most vizsgálja a positutio ügyosztályt, melyben a vizsgálat a főkapitány egyes dolgaira vett szomorú világot. Hírlik, hogy Thaisz nyugalmazva lessz, sőt ki is tűntetve — hogy csak hallgasson. Hja! igazsága van a közmondásnak, melyet a rendőrségi állapotrta igen jól lehet travestálni: A kicsinyeket felfüggesztik, — a nagyokat futni engedik.

Gazdatiszt. Ispán, felügyelő vagy gazdasági írnök állást keres egy általunk is jól ismert, gyakorlati képesítéssel bíró, becsületes egyén, kit mindazoknak, kiknek ilyenre netán szükségük volna, melegen ajánlatunk, s kérdésekedekre is szívesen adunk bővebb felvilágosítást.

Emberölés. Kőröshegyről írja tudósítónk, miszerint Kovács Péter ugyanily nevű fiát késsel leszúrta, hasát több helyen felhasította, mely sebek következtében a fiatal ember életéhez nincs remény; az emberölés szóvalból származott, melyszert az apa fedette fiát korhely élete miatt, mire a fiu késel apját fenyegette; a haragra lobbant apa a kést kiragadta a fenyegetőző fiu kezéből s azt vele többhelyen megszurkálta. Az ügy ma már bíróság előtt van vizsgálat végett.

Munkácsy Mihály híres képe „Krisztus a kálvárián“ csak e hó 31-ikéig lessz Budapesten a műcsarnokban látható; figyelemzetjük rá mindazokat, kik a híres képet látni óhajtják.

A pörül járt Kózik. A „Budapester Korrespondenz“ című félhivatalos könyvetu lap (Tisza szócsove) zsidó szerkesztője a P. N. tudósítója szerint Nagy Károlyban a trónörökös ott léte alkalmával ugyan csak méltó elbánásban részesült. Közudomásu dolog ugyanis, hogy ez a zsidó lovag mindenütt ott van, ahol a király s a nagy urak vannak. Megjelent N. Károlyban is. A nagykárolyi gentry pedig feltette, hogy a híradt zsidó újságíró, a zsidó reporternek királyát, — a kit ezuttal lát először — megfogja tréfálni. Felbízatta Futtakóbit, menne be a gróf Károlyi kastélyba. — a hová a trónörökös pár ott léte alkalmával idegent nem boesátanak — s hozzon onnan híreket, Futtakóbi örömmel ajánlkozott a vállalatra és ezt mondván: „én nem vagyok ott idegen.“ gróf Károly Istvánhoz, mlnt házigazdához a következő sorokat intézte névjegyén: „gróf ur, megérkeztem itt vagyok. Parancsoljon velem.“ Gróf Károly nyomban megküldte a választ, mely rövid volt ugyan, de eléggé érthető: „En nem parancsolok önnek semmit.“ Futtakóbi e nem remélt elutasításra majd hogy nem sóbálványá változott, a gentry pedig lelkéből kacagott a sikerült tréfa következményén. Futtakóbi nem találta többé magát jól a gentryk városában, összepakkolt s nyomban haza utazott — Budapestre. Így kellene elbánni minden zsidó reporterrel, mint a hogy elbánt gróf Károly István a zsidó reporternek subventionált királyával Futtakóbi orasággal a legújabb keleti sugáruti háztulajdonossal. Egy másik Kóbit drasztikásab mondon tanították móresre, Ez bizonyos Kloger J. egy Budapesten „Hans Jörgel“ czim alatt

született emberek és rapfusok eleinte szívesen hatja már örökösen tűnő fel a szóbe lahánysszon mindig ig kereset b i r ó k i a t a r n a k e g y e s z e r a z t m o n d t a m , o l y a n a l á n y , m i n t a z é d e s a n y j a ! — A d j h á l á t I s t e n e k e z e r t a z i g a z s á g e r t ; e z o l y a n l e s s z , h a n e m m e g b e c s ü l d . — T e m e g k i s l á n y o m ! v i s z o n t s z e r e s d á m e z t a f i u t , m e r t b e c s ü l e t e s , t e g e d s z e r e t ő s z í v e v a n . — A z t á n r á h a j o l v a , a f é l b e s u g t a : „ D e g a l a m b p o s t á s n e l é g y t ö b b e t ! — D i c t u m — f a b t u m — l a k o d a l m . D e m é g m e n n y i ! V ő f é l y e k e r t a s z o m s z é d v á r m e g y é b e s z o r u l t u n k . C s a k a k i s n ő t á r s i m n ő t l e n m é g k ö z ü l ű n k , d e ő i s n a g y b a n á l l i t j a , h o g y M a g y a r o r s j B ö s k e n e m s o k a r a k a p i t u l á l .

No, de mindezeknek innét-onnét egy pár éve lessz már, épen elégséges idő arra, hogy az egykori csendűháborító, hőbortos fiuk tölgyökeres, békés nyárpolgárokká szelidüljenek. Hanem most meg a feleségeimre ragadt rá a klubbozási hajlandóság; kávécsészék mellett valami rettenetes titkos társaságot alakítottak, a miből én minden ülés után rendszeren megtudom, hogy félesztendő mulva hol lesznek keresztapa. Mondják, hogy ugyan itt néha-néha tárgyalás alá kerülnek férj uraimék viselt dolgai is, a midőn aztán élénk eszmecsere után kölcsönös tanácsok adatnak és fogadtatnak el, s így nem valószínűtlen, hogy ezen titkos üléseknek befolyhattak némi kép a jogász ezen minapi monológijára.

„Eneak a Tóbiásznak a históriája igen tanulmányos volt, s csak azt csodálom, hogy én — kit Hirtelenden jogász capacitásnak s philosophusnak respectáltak — hamarjál an még sem ismertem fel benne a leglényegesebb axiómát, hogy tudnillik „ne hirtelenedjünk“, hanem a dolgok örvendetes exitusától delectáltatva hirtelenedtem, azaz ügyvédi diplománélkül is copuáltattam magamat. Vigasztalozzon az a meggyőződés, hogy igen rossz prókator vált volna belőlem, s hiszem is, hogy a jövő század már be fogja látni, hogy az a tiszt egyáltalán nem a férfiaknak, hanem az asszonyoknak való. Az én feleségem például

időkörön szerkeszt brutális hagyaték megszarodót lakás tételt me orrán sz óvszer a — A Szerényi annak sz mely ma előtt, ma képtelens korszellen ismét ősz a kérdést tül vigyék reform kedve a to má t és k őrszert tet szétug a talmudi szertit os rabszolgá annyiszor a mely r hogy a vi ritsa. — Brá különös fi Ez a legs mény szen rheumatik elismerő Kossuth i mához in megerősít figyelméb — Kau lapunk m juk a köz oly dusan ról van it érdekföldés bizalmat é biztosításs üzleteiben szigoru po

Az o részt vette tak. Ezek Ferenc melynek u Különösen mely az a tor fiatal a papságn lyekkel, h többet has ságos loya don hever

Kevésbé mány Ig tudományo kétségtelea tanusitna, a magyar A korn d i z s á r n b a c h P é

született emberek és rapfusok eleinte szívesen hatja már örökösen tűnő fel a szóbe lahánysszon mindig ig kereset b i r ó k i a t a r n a k e g y e s z e r a z t m o n d t a m , o l y a n a l á n y , m i n t a z é d e s a n y j a ! — A d j h á l á t I s t e n e k e z e r t a z i g a z s á g e r t ; e z o l y a n l e s s z , h a n e m m e g b e c s ü l d . — T e m e g k i s l á n y o m ! v i s z o n t s z e r e s d á m e z t a f i u t , m e r t b e c s ü l e t e s , t e g e d s z e r e t ő s z í v e v a n . — A z t á n r á h a j o l v a , a f é l b e s u g t a : „ D e g a l a m b p o s t á s n e l é g y t ö b b e t ! — D i c t u m — f a b t u m — l a k o d a l m . D e m é g m e n n y i ! V ő f é l y e k e r t a s z o m s z é d v á r m e g y é b e s z o r u l t u n k . C s a k a k i s n ő t á r s i m n ő t l e n m é g k ö z ü l ű n k , d e ő i s n a g y b a n á l l i t j a , h o g y M a g y a r o r s j B ö s k e n e m s o k a r a k a p i t u l á l .

No, de mindezeknek innét-onnét egy pár éve lessz már, épen elégséges idő arra, hogy az egykori csendűháborító, hőbortos fiuk tölgyökeres, békés nyárpolgárokká szelidüljenek. Hanem most meg a feleségeimre ragadt rá a klubbozási hajlandóság; kávécsészék mellett valami rettenetes titkos társaságot alakítottak, a miből én minden ülés után rendszeren megtudom, hogy félesztendő mulva hol lesznek keresztapa. Mondják, hogy ugyan itt néha-néha tárgyalás alá kerülnek férj uraimék viselt dolgai is, a midőn aztán élénk eszmecsere után kölcsönös tanácsok adatnak és fogadtatnak el, s így nem valószínűtlen, hogy ezen titkos üléseknek befolyhattak némi kép a jogász ezen minapi monológijára.

„Eneak a Tóbiásznak a históriája igen tanulmányos volt, s csak azt csodálom, hogy én — kit Hirtelenden jogász capacitásnak s philosophusnak respectáltak — hamarjál an még sem ismertem fel benne a leglényegesebb axiómát, hogy tudnillik „ne hirtelenedjünk“, hanem a dolgok örvendetes exitusától delectáltatva hirtelenedtem, azaz ügyvédi diplománélkül is copuáltattam magamat. Vigasztalozzon az a meggyőződés, hogy igen rossz prókator vált volna belőlem, s hiszem is, hogy a jövő század már be fogja látni, hogy az a tiszt egyáltalán nem a férfiaknak, hanem az asszonyoknak való. Az én feleségem például

született emberek és rapfusok eleinte szívesen hatja már örökösen tűnő fel a szóbe lahánysszon mindig ig kereset b i r ó k i a t a r n a k e g y e s z e r a z t m o n d t a m , o l y a n a l á n y , m i n t a z é d e s a n y j a ! — A d j h á l á t I s t e n e k e z e r t a z i g a z s á g e r t ; e z o l y a n l e s s z , h a n e m m e g b e c s ü l d . — T e m e g k i s l á n y o m ! v i s z o n t s z e r e s d á m e z t a f i u t , m e r t b e c s ü l e t e s , t e g e d s z e r e t ő s z í v e v a n . — A z t á n r á h a j o l v a , a f é l b e s u g t a : „ D e g a l a m b p o s t á s n e l é g y t ö b b e t ! — D i c t u m — f a b t u m — l a k o d a l m . D e m é g m e n n y i ! V ő f é l y e k e r t a s z o m s z é d v á r m e g y é b e s z o r u l t u n k . C s a k a k i s n ő t á r s i m n ő t l e n m é g k ö z ü l ű n k , d e ő i s n a g y b a n á l l i t j a , h o g y M a g y a r o r s j B ö s k e n e m s o k a r a k a p i t u l á l .

időközönként megjelenő német revolver lap szerkesztője, ki több fővárosi lakost lapjában brutális módon megvádolt, mert ezek nem hagyták magukat a zsidó zsornalist ur által megszaroltatni. E polgárok felkeresték a zsidót lakásán és ott — miután minden elgőzöltelt megtagadott — úgy elpábolták, hogy orrán száján bugyogott a vér. Ez a legjobb övszer a zsaroló zsidó Kózik ellen.

— A zsidónak nem kell a reformáció. Szerényi Albert a volt úpesti rabbi belátta, annak szükségességét, hogy a zsidó vallás, mely ma is csak ugyanaz, mint volt 3000 év előtt, ma is épen úgy tele van mysticizmussal, képtelenséggel, mint akkor, a 19-ik század korszelleméhez képest átídomították. Ezébből ismét összehívta érdeklődő hítsorsosait, hogy a kérdést megvitassák s a reformokat keresztül vigyék. A zsidóknak azonban nem kell a reform és hogy Szerényinek el menjen a kedve a további kísérletektől, oly éktelen lárám és köpködést vittek végebe, hogy a rendőrség bele avatkozott s az egész gyülekezet szétugrasztotta. Bajos dolog is megválni a talmudi szabályoktól, melyeknek morálja szerint csak a zsidó ember, a többi zsidónak rabszolgája, a kiket istennek tetsző dolog annyiszor megcsalni, a hányzor csak lehet, s a mely morál alkalmat nyújtott a zsidónak, hogy a világ összes kincsét birtokába kaparítsa.

— Brázay Kálmán sósorszesz-hirdetését különös figyelemmel ajánljuk t. olvasóinknak. Ez a legsikeresebb gyógyhatású hazai készítmény szembaj, fej-és gyomorgörcs, valamint rheumatikus bántalmak ellen, mit számtalan elismerő és hála nyilatkozatok bizonyítanak. Kossuth Lajos nagy hazánkfa Brázay Kálmánhoz írott levelében sósorszeszét látéreg megerősítőjeként magasztalja. A szenvedők figyelmébe ajánljuk e gyógyhatású szert.

— Kaufman és Simon hamburgi czégek lapunk mai számában lévő hirdetésre felhívjuk a közönség figyelmét. Főnyereményekkel oly dusan el áttott sorsoláshoz való szorjegyekről van itt szó, hogy iránta nálunk is nagy érdeklődést lehet feltételezni. E vállalat teljes bizalmat érdemel, mennyiben a legjobb állami biztosítással bír s a nevezett czég is, minden üzleteiben s számos nyeremény kifizetésében szigorú pontosságáról ismeretes.

Országgyűlés.

Az egész mult hetén a felirati vita folyt az országgyűlésben, melyben jelentékeny részt vettek a kormánypart és az antiszemitaik. Ezek közül az első szónok Komlóssy Ferencz mondott igen sikerült beszédet, melynek némely helye nagy felűnést okozott. Különösen hatásos volt a beszéd azon része, mely az aradi beszéddel foglalkozott, s a bátor fiatal pap nagy hatással utalt arra, hogy a papságnak is vannak politikai jogai, melyekkel, ha függetlenül élni kíván, sokkal többet használhat, mint az a papság, mely tulajdonságos lojalitásának bizonyítására szolgálai módon hever a trón számolyánál.

Kevésbé volt szerencsés és tetszetős Zimány Ignác fellépése, ki, ha azon nagy, tudományos készség birtokában, melylyel kétségtelenül bír az előadásban több izlést tanúsítva, egyike lehetne azon férfiaknak, kik a magyar parlamentnek nagy díszére válnak. A kormánypart részéről Horváth Boldizsár mondott nagy beszédet, majd Busbach Péter, ki e beszéddel úgy látszik

született törvényhozó, ki a házassági jogok és kötelezettségekről paragrafusokat szerzett nekem, az elsőből, mint eleinte szükmarokkal mért is, azt is confiscálhatja már, az utóbbi vasok kötetének pedig örökösön „folytatása következik”. Azután kitűnő felperes prókator, ki különösen a szóbeliség terén utólrhetetlen, s a ki valahányszor kilépek a házból, vagy megjövök, mindig igényt tart támaszt vagy s o m m á s keresetet indít zsebem ellen. Továbbá bíró ki a legártatlanabb ügyet is képes stárium elé vinni, s közzrendelleni kihágásnak minősíteni, a kinek szentenciája ellen nincs appelláta, s az ember semmiségi panaszt is csak a falaknak mondhatja el. Együttal végrehajtó is, ki szükség esetén karhatalmat is könnyen alkalmazna, nem törődve egy kis könnyű testi sértés okozásával sem. Így állván az aktiák az emberben néha-néha feltámad a canis concupiscencia Tóbiásként hirtelenkedni, azaz egy kicsit megugrani, ha tudniik a rövid törvénykezési szünetek, s a békés kiegyezkedések, oly minősíthetetlenül édesek nem volnának, s ha egy kis született törvényhozó egyelőre chinai nyelven nem diktálná az elmarasztaló paragrafusokat. Ekként azonban legjobb lesz — hogy valamikor joga is legyen az embernek — idehaza kihizni falubirónak, s mameluki nyugalommal nem opponálni az asszony közigazgatási, igazságszolgáltatási és nemzetgazdasági politikájának — annál is inkább, mert nem is igen van az ember keze ügyében tizezer forint, mint Tóbiásnak, hogy azt mint«ő, három hónap alatt elkeseregje.

Már ki hitte volna Ábelita koromban, hogy ezzel a tiz ezer forinttal kevesebb öröksége legyen . . a kis fiamnak.

nagyon beakarta magát ajánlani kóser választói kegyeibe, nehogy gróf Fischer Pál ur még valaha ellene törhessen. Az egyesült ellenzék részéről Fenyvessy beszélt, ki philosemita dühében oda vetemedett, hogy a magyar választókat a kutyanál butábbaknak állította. Jó lesz ezt a választóknak ott az ugodi kerületben megjegyezni.

Barla József, az atádi kerület képviselője is beszélt, ügyesen és csinosan, beszéde legérdekesebb része az volt, midőn a földmívelő nép viszonyait fejtegette.

Közben pedig Tisza Kálmán tartott beszédet, melynek éle főképp az antiszemitaik ellen irányult.

Az antisemitaik közül pedig ismét Dr. Nendtvich Károly lépett síkra s nagy figyelemmel hallgatott beszédében védelmezte a párt felirati javaslatát. Majd Simonyi Iván tartott saját javaslatát mellett nagy beszédet szokott szellemmel és hatással.

A felirati vitát két érdekes intermezzo szakította félbe, egyik Ugron Ákos felszólalása, melyben a bíráló bizottság azon jelentésére reflektált, mely szerint daczára annak, hogy a bereczki választás az elkövetett törvénytelenések miatt megsemmisítették, a törvénytört elnököt még sem büntették semmivel sem; szóló szerint az eljárás oda vezet, hogy majd a nép maga vesz ily esetekben elégtételt magának. A ház Ugron felszólalását nem vette figyelembe, mert az elnök felszólalása szerint a bíráló bizottságok eljárása a házban discussio tárgya nem lehet.

A második grf. Apponyi felszólalása volt személyes kérdésben, melyben magát Tisza azon vádjá ellen tisztázza, hogy Verseczen az ő jelenlétében a német lakósságot a magyar állam eszme ellen lázították volna; hanem bemutat egy szerb nemzeti színű plakátot, melyen szerb nemzeti párt cím alatt hivatás össze a verseczi szerb választókat a kormányparti képviselő kijelölésére. Tisza Apponyival szemben állítást visszavonta, de a kormányparti visszavételre nem mondott semmit, mi a magyar képviselő házat s így a magyar nemzetet megnyugtattai alkalmak lett volna.

Szalay Károly a csurgóli képviselő is beszélt tegnap, kinek beszédét jövő számunkban hozzuk.

Irodalom.

Megjelent és beküldött „A Magyar Ifjuság Lapjának” legújabb, 21-ik füzet: A kis szatocs. Beszélyke Irta Degre Alajos. — 1812. Történelmi elbeszélés. Irta Menning Frigyes. (Folyt.) — A Krisztus-kép. (Költ.) Irta Erdélyszky Mihály. — Az északi fok. (Képpel) — Vándor madarak. (Költ. Képpel.) Irta Ábrányi Emil. — A vesztőhely utja. Rajz. (Képpel.) Irta Erdélyi Gyula. — Munkácsi Mihály. (Képpel.) Gyógy Aladár után. — A magyar operaház. Irta Relle Iván. — A kis lábadózó. Életkép. (Képpel.) Irta Mentor. — A borostyánkörül. Irta Derzsi Kovács Ferencz. — Apróságok. — Irodalom. — Fizikai mulatság. A boríték: Előfizetési felhívás. — Pályázat. — Kérdések és feleletek. — Rejtvények. — A 19-ik számban közölt rejtvények megfejtése. — Heti naptár.

VIDÉKRŐL.

Sz.-Endréd, 1884. okt. 22.

Tekintetes szerkesztő ur!

A zsidó nem hagyja véreben lévő megsokott mesterségét: hazudik, csal, uzsoráskodik, a szerint a mint arra alkalmá esetleg szükségé van.

Még a hatóság sem képez kivételt; azt is megcsalja fúrhangos huncutságával. Csakhogy a hatóság nem veszi vagy nem akarja észre venni. Alázatos hajlongással, ezzel járó álnok szemforgatással mellett hízgeléssel nem egyebet czéloz elérni, mind azt, hogy a törvénnyel ellenkező kívánataik hova tovább megtűréssek. (Pedig kellene nekik tüzes ostor.)

Példa rá: nem a hatóság kijátszását, és megcsalását czélozzák e, az endrédi zsidók akkor, midőn azt igérik, vagy kilátásba helyezik, hogy a zsidó iskolát rendezni fogják s törvény kívánta zsidó iskolát fognak felállítani a mostani rendezetlen zsidó iskola helyett.

A hatóság úgy látszik hitt a zsidóknak, mert a zsidó iskola bezáratása helyett annak szervezését rendelte el. (Közig, bizottság utolsó jelentése a megyei közgyűlésre.)

Hogy mikor fog szervezteni? csak várja a tekintetes és nemes végreege.

En megjósolom, aki a helyi viszonyokkal nagyon is ismerős vagyok, hogy az endrédi zsidó iskola szervezéséből minden hatósági intézkedés daczára sem lesz semmi. Azért nem lesz abból igaz, mert nincsen ahhoz kenőcs, vagyis kellő anyagi erő. Tessék ezekre az adatokra egy pillantást vetni: van összesen 7 zsidó család; ebből kettő rongyos zsidó, kettő fertály telkes, egy fél és egy egész telkes, egy pedig foglalkozás nélküli zsidó gyapjút és bölendek magot szed.

Már most megcsökkert és csökkenő félben lévő rebach mellett ennek a 7 zsidónak kellene új iskolát, állandó tanító lakot építeni, félhold kertet venni, az iskolát felszerelni, tanító fizetését megállapítani (meg is adni) és állandósítani a tanítót. (De mikor a zsidó sem állandó.) Csak az utolsó teherről szólva, lehetetlen a szervezés, mert még ez ideig kevés kivétellel a volt tanítók — sakterok — önként hagyták el állásukat, megútván a pontos fizetést.

Es köztudomás szerint ezen 7 zsidó család között évesnél tartósabb tanító — sakter — ritka madár volt.

Tehát a mult tapasztalatai után ítélve, ha 21—25 év alatt nem volt keresztül vihető — még kevésbé lehet azt után keresztül vinni, a mikor ugyanis a rebach sem megy oly békében és jól mind annak előtte.

Vagy jobban megy?

Ez esetben a dupla uzsoráskodás rendes kereszt kell hogy legyen, Es ebből kifolyólag hinnünk kell, hogy a szervezést megelőzőleg az uzsora 10 perzentről 20 perzentre fog fölszálni; minthogy 10—15 perzenttel uzsoráskodni itt vajmi köznapu dolog, melyet mult levelemken kimutattam.

Hogy sikerül ez zsidónak, annak oka a földmives lakosság maga, a kik restek a zsidó uzsora ellen feljelentést tenni azt tartván „a zsidónak adnak igazat.” Lehet, ha igaza van, de erről előbb meggyőződni kell.

Eenyit kívántam tudatni, hogy a zsidó iskola szervezésére figyelmessé tegyem — különösen arra, hogy az ez életben bekövetkezni nem fog, csak várjuk.

Steuerlein Lajos,
okl. jegyző.

K Ö Z G A Z D A S Á G .

A szőlőtőkék őszi metszése.

Évekkel előbb már a gazdasági szaklapok által szóba hozott a «szőlőtőkék őszi megmetszése» s ezt «pro et contra» többen vitatták is; az eredmény pedig a sok vitából kifolyólag oda lyukadt ki, hogy a tőkék megmetszése a legnagyobb rész tavasszal teljesíti.

E témát újlag megpendíteni s e szerint „okszerűen” boncolgatni — a közgazdaság érdekében — ohajtván, szabadon csekélységünknek e téren — nézetünket — de a tapasztalat s az okszerűségből kimondva — fejtegetni:

Az őszi metszés hátrányát hozzák fel:

1-ör hogy a szőlővesszők ekkor megérve s így a szemek teljesen kifejlődve nincsenek, s így

2-ör hogy a teljesen meg nem érett korában megmetszett szőlővesszők végsonkjai a tulhidge télen — kivált a megmetszés későn történt — be nem száradhatván, a fagy miatt megrepedeznek s e miatt a végrügy sejtöve megtámadva lévén, s ennek életképességét s így a jövő évi termékenységet kétségessé teszik,

3-ör hogy az őszi megmetszett tőkék tavasszal korábban hajtván ki, a több év óta divó „korai tavaszi fagyok” romboló hatásának jobban kitéve vannak.

Az őszi metszés előnyére pedig mi érvül felhozunk:

1-ör hogy tekintve a hazánkat több év óta késői tavaszi fagyokat — lehetőleg alacsony 6—10° magas tőkétet alakítsunk, hogy ezeket a megmetszés után — az időjárás viszonyokhoz képest — vagy azonnal — vagy pedig — ha a kellemes őszi napok tartósságában megbizhatunk — több napok — avagy pár hét mulva fedhessük be a tőkével együtt földdel; oly helyeken azonban, hol a téli betakarást nem szokták, itt a tőkék különben erősebb szervezettük, de meg az őszi metszés befejeztével — úgy november közepéig — a megmetszett tőke úgy annyira megerősödött már a zordonabb, hűvösebb időjárás viszonyokhoz, hogy azt többé — amugy is magasabb szőlőhegyen lévén — a rügy elfagyhatás és a végsonk megrepedés veszélyétől nem féltethjük;

2-ör hogy a tőke tavasszal hamar hajt, ez elvitáztatlan dolog, de ezen hamarabb hajtás csakis az őszi meg nem metszett tőke veszőire s ennek is csak a legfelsőbb rügyeire vonatkozhatik, míg az alsóbb rügyek — ott a tőke fejnél — alig-alig hogy mozdulnak, s ezek kihajtásáról addig, míg a fölöttük lévő több rügy a vesszőn s így a tőkén van, szó alig lehet, persze, hogy ha aztán az őszi megmetszés elvének s majdan tényének elfogadása s teljesítésével a legfelső avagy a felesleges rügyek eltávolítatnak, a megmaradt végrügy avagy végrügyek a természetet adta első behatása folytán hajtani tognak s ekkor léthetik az őszi metszés ellenzői (de mi is) tőkénket e késői tavaszi fagy romboló hatalmától, ámde az őszi megmetszett tőke végrügyei nem fognak ám oly hamar hajtani, miután a körülöttük s felettük lévő téli takaró — a föld — nem engedi őket oly hamar — mintha letakarva nem volnának — kihajtani s így hacsak (a földtakaró miatt) néhány napig tudjuk is a megmetszett végrügyeket a kihajtástól visszariasztani, ezzel is már sokat nyertünk s a bekövetkezhető nem túl késői tavaszi tagyok romboló hatását — szőlőinkre nézve — nyugodt lélekkel szemléltethjük, bár mi emberek a klimatikai viszonyok megbombolása folytán remélhető elemi csapások bekövetkeztere — csekély kivétellel — majdnem mindig számíthatunk, mégis bennünk lakozik ama egy jobb jövőben bizó gondolat, hogy tán a jószág Isten megment bennünket a csapástól, munkálkodunk, miért is dolgozunk.

3-ör hogy a szőlővessző éretlensége s a megmetszett szőlővessző végrügyeinek általános elfagyása s a végsonk fagy általi be-repezthetésének elméletére térjünk, szabadon erre nézve a fatenyésztés elfogadott alapelvét idéznünk, hogy a hajtás legalsó része mindig a legérettebb s így ebből folyólag

rügyei a legégszesebbek bár kifejltségük a tőkély magas fokán alig lehetvén, ezen kifejltséget mint az élőfáknál is az ághegyek becsipése, a hosszú vesszők megkurtítása folytán eszközöljük; tehát ha ősszel a szőlőtőkék vesszői megmetszettek, akkor a tőkében a még keringő bár csekély nedvforrás által a metszés folytán végrügyekké alakult termő rügyek a tápanyagot mind magunkhoz vonván, a jövő termésére némileg izmosodjanak s miután a fölöttük lévő (tavasszal amugy is levágandó haszontalan) vessző rügyei a tőkéből jövő minden anyagot sejtöveiteik által magukba többé nem fogadhatják s általuk nem erősödnek, de az alsó rügyeknek visszahagyván s ezek által erősödévén, már a téli idő viszontagságait is könnyekben avagy alig érezhetőleg méltániradják;

4-er hogy a gyümölcsfák terményítési műveletére térjünk, szabadon ezt egyszerűságra a szőlőtőke — mint szinte gyümölcsfa — alakítására is előhozunk, a mennyiben általános szabály: „hogy az őszi metszés jobban a gyümölcs termelést, a tavaszi pedig inkább a fajajást segíti elő; e szempontból is tehát, miután tudunkra a szőlőtőke nem azért tartjuk, hogy szép zöld lombokat fejlesszen, de inkább, hogy minél bővebb terményiségével a reá fordított költséget megtérítvén, e mellett még hasznunk is legyen — az őszi metszés által tőkénk termékenységet mozdítván elő, bizony szép s bővebb hasznot is nyerhetünk általa;

5-ször előnye az őszi metszésnek, hogy a vessző levágásával a szőlőtőke nedve (mint a tavaszi metszésekor szokott) éppen nem folyik s így azon nedv, mely a tavaszi metszésekor a levágott vessző sebhelyén a tőkéből kiszivárog a tőkében benn maradván, a további növekvés előmozdítására fenn marad.

6-szor, hogy az őszi metszésnél nedv, kifolyás nem lévén, nem okozhatja, mint a tavaszi metszésekor azt, hogy nedve kifolyása által ez a végrügyre tapadván, kedvezőtlen időjárás viszonyok közt e körül »kocsonyanemű anyaggá« képződik s ez által a rügy képtelen leend hajtás ébresztésére;

7-szer, bármint beszéljenek s okoskodjanak is többen, hogy a tavaszi metszés folytán a tőkéből kicsurgó tetemes nedv, hogy a tőkének hátrányára nincs, üres beszéd, mert ha azon nedv a tőkében kell, s benn nem árt, úgy az ebben okvetlen szükséges is; ha pedig azon nedv benn ártalmas lenne, úgy ennek kifolyására a nagy természet önként alkotott volna kifolyó utat; ez pedig tudunkra nem lévén, a tavasszal kifolyó nedv, okvetlen kell, hogy hátrányára legyen a tőkének;

8-szor, az őszi metszés ideje: Október közepétől, november közepéig lévén, ekkor a mezei munka is jobban elfogyott; tudunk tehát a szőlő megmetszéséhez jutányosabban munkást kapni, ez pedig a munkásért szempontjából igen fontos tényező. Ha vesszük, hogy tavasszal marcius hóban — a szőlő metszés havában — amugy is minden egyéb más mezei munka is megindulván, bizony tisztességes magasra szokott a szőlő metsző napzsama felrugi, mert tavasszal a metsző díja 60—80 kr. naponkint, míg most őszi november közepéig 50 kr. napibérért örömet eljön a szőlő metsző munkás csak azért is, hogy az ilyenkor szünni szokott munka helyett — habár olcsóbban is e szakban — de még is — a tél orra előtt lévén — bármunka nyerhessen s maga egy családja részére tán több napokon át képet legyen pénz-kereseti forrást találni!

A szőlő tőkék megmetszése után igen tanácsos a szőlő tőke fejt néhány napig szabadon a levegő által érettev hagyni s csak aztán védjük be bekapallás által — télire — földdel.

Ezen őszi metszés hátrányát még penditgetik némelyek, hogy a tőkének földdel teljes befedése folytán levegő a tőkéhez nem járulhatván, ez eljárás miatt a tőke szenved, de tán el is hal némelyik! — Néhány évi tapasztalatból bátran állíthatjuk, hogy ez nem áll; mert mi, ki ez igénytelen, de tapasztalat s figyelésen alapuló sorokat írjuk — igen jól megfontolók az őszi metszésnél, úgy előnyére mint hátrányára szolgálhat minden tényezőket s bizást mondjuk, hogy a két éven át mindig őszi metszéssel kezelt s október hóban a metszés után néhány nap mulva földdel teljesen befedett szőlő tőkénk éppen nem érzék meg a téli levegőtől való teljes elzáratásukat, de inkább a tavasszal, vagy marcius 20. körül a mint a földtakaró levetéttel, végrügyeik teljes épségben s alig-alig megindulva mutatkoznak. — Mindezen megfigyelések tehát azon tapasztalatot adák nekünk, hogy az őszi metszés nem hátrányára, de inkább előnyére lévén a tőkének, a miből kiindulva az őszi metszést gyakoroljuk jelenleg is!

Az őszi s tavaszi metszés érdemében tehát: előnyére van az őszi metszésnek nyolcz ok (látszólagos hátrányára pedig négy ok, vesse ezen „pro et contra” okokat szőlő mivelő polgártársunk egybe s meglátandja, vajjon a nyolcz plus nem-e döntheti le a négy minust s működjék aztán egy, hogy belátása s tán egyelőre pár sorral próbájából kiindulva tapasztalata majdan eleje szabadja azon utat, a melyen szőlészettünk érdekében és saját zsebjéi javára továbbra is haladnia kell!

Kertessy Elek.

Kaposvári piaci árak.

Buza	6 frt 50
Rozs	7 frt —
Kukoricza	6 frt —
Árpa	7 frt —
Zab	5 frt —
Hajdina	7 frt —
Métermázsánként	

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

HIRDETÉSEK

2234 sz. tkvi. 84.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gaál János végrehajthatónak Kiss József és neje Bekk Anna végrehajthatást szenvedő elleni 35 frt 95 kr. töke követelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a marczali kir. járásbíró) területén levő B. Cerény község határában fekvő b. berényi 339. sz. tjkvben A. I. alatt foglalt lelki birtokra 218 frtban, az A. t. 1360. hrsz. ingatlanra 172 frtban, az A. t. 1430. hrsz. ingatlanra 115 frtban és a b. berényi 479. sz. tjkvben A. t. 958/b. hrsz. a. foglalt ingatlanra 70 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi november 15-ik napján d. e. 9 órakor B. Berény község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényozikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Marczaliban, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1884. évi szeptember hó 24. napján.

Berzsenyi, kir. aljárásbíró.

1360. szám. tk. 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a marczali takarékpénztár végrehajthatónak Gál István b. kereszt-

turi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 245 frt töke követelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területén levő B. Keresztur község határában fekvő a balatonkereszturi 137 sztkvben A I. alatt foglalt ingatlanra az árverést 359 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi november hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor B. Keresztur község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 35 frt 99 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Marczaliban a kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóságnál 1884. május hó 27-én.

Berzsenyi, kir. aljárásbíró.

2027. sz. tk. 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weiler Jozefin végrehajthatónak Szilva László végrehajthatást szenvedő elleni 104 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a marczali kir. járásbíró) területén levő község határában fekvő Kéthely község 251. sz. telekjegyző-könyvben A. t. 907 hrsz. alatt foglalt szőlő birtokra az árverést 381 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi december hó 4-ik napján d. e. 9 órakor Kéthely község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatul fog. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. m. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Marczaliban a kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóságnál 1884. évi szeptember hó 7. napján.

Berzsenyi, kir. aljárásbíró.

Van szerencsém értesíteni, hogy a téli kalapok hölgyek és gyermekek részére díszítet és dísz nélkül a legújabb divat szerint raktáron vannak, továbbá Berliner és gyapott kendők, karmantyuk, harisnyák, posztó cipők, kesztyűk, Camasnik, posztó és kötött alsó ruhák, ingek, nadrágok és lélekmelegítő urak, hölgyek és gyermekek részére.

Kezdeti himzések

bársony, posztó és jutte szövetre, szőnyegek, cipők, pamlag vankosok, sapkák, szivartárczák, óratartók, fegyverszijak, könyv jelzők, falikosarak, kendő, kulcs és kalaptartók faragvánnyal együtt, vászonra előnyomatott asztalterítő asztal futó, kredencz, tálcza és gesztenye takarók, szalvéták stb, nagy választékban és a legjutányosabb áron kaphatók, miért is bátor vagyok igen tisztelt vevőmet és a nagyérdemű közönséget ezek megtekintésére tiszteletteljesen meghívni

POLLÁK SOMA, Kaposvárott.

Védjegy 619. és 320. szám.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva minden üveghöz ingyen mellékeljük.

Brázy Kálmán

Budapest, IV. kerület, Múzeum-körút 23. sz. Kapható: Kaposváron Babóhay Kálmán, Augusztn Agoston gyógyszer., Pollák Jakab, Lajpczig Antal, Práger Lipót, Simon Gyula, Vészi Sándor fűszerkereskedőnél, Szigetváron Lazits Vitor Szalay József, Baumgartner F. és fia. Marczaliban Liszt Nándor, Gottlieb testvérek, Boglárón: Márton Antal, Simon József, Csurgón: Fried Albert. Nagy-Atádon Pászterer Károlynál.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE.

NYUJTSUK A SZERENCSENEK JOBBUNKAT!

500,000

márka főnyereményt ígér kedvező esetben a leg-újabb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyottot s biztosítottot. Eme újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 100,000 sorsjegyből 50,500 nyereménynek kell bizony történnie, ezek között vannak főnyeremények esetleges 500,000 b. márka illetőleg

1 nyerem. á m.	300,000	26 nyerem. á m.	10,000
1 nyerem. á m.	200,000	56 nyerem. á m.	5,000
2 nyerem. á m.	100,000	106 nyerem. á m.	3,000
1 nyerem. á m.	90,000	253 nyerem. á m.	2,000
1 nyerem. á m.	80,000	6 nyerem. á m.	1,500
2 nyerem. á m.	70,000	515 nyerem. á m.	1,000
1 nyerem. á m.	60,000	1036 nyerem. á m.	500
2 nyerem. á m.	50,000	29020 nyerem. á m.	146
1 nyerem. á m.	30,000	19463 nyerem. á m.	200, 150,
5 nyerem. á m.	20,000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.	
3 nyerem. á m.	15,000		

Ezen nyereményekből az első osztályban 1000 sorsolatik ki 157,000 m. összegben. — Az 1 oszt. főnyeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikban 60,000, a 3-ikban 70,000, 80,000, az 5-ikben, 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000, illetőleg 300,000, 200,000 stb. márkára emelkedik.

A nyereményhúzókat természetesen megállapítva.

Ezen nagy, az állam által biztosított pénzsorsjáték első osztályu húzására kerül.

1 egész eredeti sorsjegy csak 3.50 frt o. é.

1 fél eredeti sorsjegy csak 1.75 frt o. é.

1 negyed eredeti sorsjegy csak 90 kr. o. é.

Mindenemü megbízások, a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a leggodosabban teljesítetnek, s mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját kezeibe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltetnek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szinten az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve, és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni. — A nyeremények kifizetése természetesen pontosan s az állam jóállása mellett történik. Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyeremények kifizetése természetesen pontosan s az állam jóállása mellett történik. Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000 stb. márkával.

Egy ily a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőkeltebb részvételre lehet bizony számítani s kérjük ennél fogva, hogy minden megbízásnak megfelelően, minden megrendelést mielőbb, mindenesetre pedig 1. é. október 31-ke előtt az alábbi czéghez küldeni.

Kaufmann és Simon bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ezenel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig ajándékozott bizalomért s körjük a hivatalos tervezet áttekintése által a nagyszerű nyerési esélyekről meggyőződni, melyeket e sorsolások nyújthatnak

A fentebbiek.

Főnyeremény esetl.	Szerencse-jelentés.	A nyereményekért jótáll az állam
500000 márk.		

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsjátékra a melyben biztosan nyerendő

9 millió 620,100 márk.

Ez előnyös pénz-lottó nyereményen, mely természetesen csak 100,000 sorsjegyet tartalmaz következők:

A legnagyobb nyeremény esetl. 500.000 márk.

Mellék díj	300.000 m.	253 nyer. á 2000 m.
1 nyer. á	200.000 m.	6 nyer. á 1500 m.
2 nyer. á	100.000 m.	515 nyer. á 1000 m.
1 nyer. á	90.000 m.	1036 nyer. á 500 m.
1 nyer. á	80.000 m.	60 nyer. á 200 m.
2 nyer. á	70.000 m.	63 nyer. á 150 m.
1 nyer. á	60.000 m.	29020 nyer. á 145 m.
2 nyer. á	50.000 m.	3450 nyer. á 124 m.
1 nyer. á	30.000 m.	90 nyer. á 100 m.
5 nyer. á	20.000 m.	4950 nyer. á 94 m.
3 nyer. á	15.000 m.	3950 nyer. á 67 m.
26 nyer. á	10.000 m.	3950 nyer. á 40 m.
56 nyer. á	5.000 m.	3950 nyer. á 20 m.
106 nyer. á	3.000 m.	összesen 50,500 nyer.

a melyek néhány hónap alatt 7 osztályban biztosan eredményre vezetnek.

Az első nyereményhúzás hivatalos határidőben tartatik és ahez:

1 egész eredeti sorsjegy	3 frt 60 kr. o. é. vagy 6 m.
1 fél " " " "	1 " 80 " o. é. vagy 3 m.
1 negyed " " " "	90 " o. é. v. 1 1/2 m.

és ezen az állam által garantított eredeti sorsjegyek (nem tiltott igérvények) bérmentetlen árbeküldés után a legtávolabbi vidékre is elküldetnek.

Minden résztvevő eredeti sorsjegye mellé az állam czimerével ellátott eredeti tervet is megkapja ingyen, valamint a történt húzás után azonnal beküldetik neki a hivatalos kimutatás.

A nyereménypénzek kifizetését, beküldését magam eszközölöm az érdekelteknek gyorsan és szigorú titoktartással.

Minden megrendelés egyszerű postautalvánnyal vagy ajánlott levéllel eszközölhető.

Miért is a megrendeléseket sziveskedjenek a legközelebbi húzáshoz

október 30-ig

bizalommal beküldeni.

Hekscher Sámuel sen.

bank- és váltó üzlete Hamburgban.

Kaposvárott 1884. nyomtatott Hagelman Károlynál